

[Glistrup]

nesten, og så skal du til at bruge folk til bare at korrespondere med den.

Jeg spurgte så arbejdsministeren i min troskyldighed: Er det virkelig rigtigt, at en mand med en så lille virksomhed, fordi han får mand nr. 10, skal ind under bedriftssundhedstjenesten? Arbejdsministerens svar kom prompte og hurtigt – det hører til den nye arbejdsministers gode kutyper, han indførte på dette område. Nej, det spiller ingen rolle, om man går fra 9 til 10. Det afgørende er, at bare man har én ansat, når man er et hotel, skal man være inde under hele dette kæmpebureaukrati. Det tør nok siges, at den mand, der ringede til mig fra Silkeborg, blev lidt slukøret, da jeg havde sendt ham arbejdsministerens svar. Det er jo et virkelig godt konkret eksempel på, hvor vanvittigt det er med hele denne bedriftssundhedstjeneste.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Netop den foregående taler, hr. Glistrup, har jeg tidligere erklæret min uenighed med, og jeg bliver nødt til at gøre det samme med fru Lis Noer Holmberg i relation til Centrum-Demokraternes forrige indlæg.

Skadestuen er for sent, fru Lis Noer Holmberg. Hvis skaden først er sket ude på virksomheden, hjælper det ikke noget, at man kommer til skadestuen, for så er skaden faktisk sket. Der, hvor bedriftssundhedstjenesten skal skride ind, er, at den skal styrke det forebyggende arbejde, så folk husker deres beskyttelsesbriller, deres handsker, deres sikkerhedsfodtøj, så de ikke kommer til skade. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være så vanskeligt at erkende, at man faktisk nedsætter forbruget af de offentlige ydelser i den primære og sekundære sundhedstjeneste ved at øge det forebyggende arbejde i virksomhederne.

Et eksempel: Hvis du får en dårlig ryg af at sidde på en dårlig stol på din arbejdsplads, så må du gå til lægen bagefter eller til kiropraktor. Hvis din BST-ordning i din virksomhed kan anvise dig en bedre stol, så du ikke får dårlig ryg, behøver du ikke gå til læge bagefter. Summa summarum er, at du sparer det offentlige penge.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Til hr. Tommy Dinesen vil jeg gerne sige, at malerkabinen kun var et eksempel ud af mange andre. Nu kan det være, der er noget, jeg har misforstået. Det kan også være, at der er noget, jeg ikke har fulgt med i, men jeg ved fra erfaringer selv i et mindre firma, at når man er 10 og derover, skal man have en sikkerhedsrepræsentant. Jeg ved da også firmaer, der har holdt sig tilbage med at få mere end 9 ansatte, fordi de sagde: Vorherre bevares, så skal vi jo til at have sikkerhedsrepræsentanter og alt det dér.

En gang imellem kan man egentlig undre sig over, at man er blevet så gammel, som man er, når man ser, hvordan man pakker folk ind i dag. Vi andre, der efterhånden er op i årene, har også været på arbejdsmarkedet og passet vores ting og sager. Det er utroligt, vi har overlevet.

Så vil jeg godt sige til fru Elisabeth Arnold, at man kan jo altså ikke have én til at holde sig i hånden, når man skal passe sit job. På de mindre virksomheder er der ikke bedriftssundhedstjeneste, ikke nogen til at holde én i hånden. Der har man dog trods alt alligevel sikkerhed ved, at man har et hospitalsvæsen, skadestue osv.

Jeg kan altså ikke rigtig følge det her, og med hensyn til den dårlige ryg vil jeg gerne have lov til at sige, at man kan altså godt selv indstille en stol, så man virkelig befinder sig godt på sin arbejdsplads. Det har jeg i hvert fald selv oplevet igennem 20 år, uden at der er nogen, der har fortalt mig, hvordan jeg skulle sidde på den.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Netop med sit stoleeksempel demonstrerede fru Elisabeth Arnold, hvorfor man ikke kan stole på dette bedriftssundhedsbegreb. Det er da rigtigt, at den, der f.eks. arbejder i et ministerium, møder kl. 09.30 om formiddagen og sætter sig ned på en stol og bliver siddende, til man går hjem kl. 14.45 om eftermiddagen, eller hvornår det er, kan selvfølgelig få en rygskaade. Men det kan den, der er beskæftiget med andet stillesiddende arbejde, en forfatter i sit hjem, en studerende, eller hvem der nu ellers sidder særlig meget ned, også komme til.

Derfor er det et tværgående problem som næsten alle andre ting, og netop med en folkesygdom som rygskaade er det da fortrinligt, at man i sundhedssektoren har nogle mennesker, som er specialister i rygskaade og gør, hvad der